

de Herrer en god Gjerning, derved vise de det kongelige Theater en lille Opmærksomhed.

Formanden: Det ærede Medlem indlede sine Bemærkninger med den Yttring, at han havde indleveret i Bureauet ikke et Vædringsforslag, men en Anmodning om at affatte et Vædringsforslag. Det ærede Medlem kaldte det selv en Feil, og idet jeg alligevel dertil vil knytte en Bemærkning, er det ingenlunde for at bebrejde ham noget Videre i saa Henseende, men kun for at gjøre opmærksom paa, at man er daarlig tjent med at følge den Vej, som her er bleven fulgt. Det er rent tilfældigt, om der i Bureauet i et givet Dieblit er Nogen tilstede, som er istand til at udføre et saadant Overv. paa en tilfredsstillende Maade, og selv om det er saa, og den Paagjældende er villig dertil, maatte jeg som Formand modsætte mig det, fordi det er et Ansvar, som Bureauet ikke bør paatage sig, og som Forhandlingerne ikke ere tjente med at henlægge dertil. Ærede Medlemmer maa affatte Vædringsforslagene selv.

Fallesen: Maa jeg bemærke, at derfor tillod jeg mig at erkjende, at det var en Feil, og maa jeg tilføje, at det er en Feil, jeg angter dybt.

Formanden: Det Sidste var overflødig, det Første derimod ikke.

Udsig: Seg har kun bedt om Ordet, fordi det forekommer mig, at der er Anledning til at tage en vis Reservation mod en Yttring, der fremkom fra Rigsdagsmanden for 7de Kred (Dresing). Den ærede Rigsdagsmand bemærkede nemlig, saa vidt jeg forstod ham, at Repræsentationen formentlig ifjor skulde have erkjendt, at der fra da af ikke længere kunde være Tale om noget Dyrtdstillæg. Dette tror jeg ikke saaledes kan siges, i alt Fald ikke om Landsthinget. Seg veed ikke, at Landsthinget paa nogen Maade kan siges ifjor at have udtalt eller at have tilkjendegivet en saadan Mening. Den kunde ikke sluttes deraf, at man ikke fandt sig foranlediget til at sende Finantsloven tilbage igjen, men vedtog den i den Skikkelse, hvori den indkom fra Folkethinget. Derimod er det i Finantsudvalgets Betænkning iaar blevet udtalt, at ganske vist kunde det maaske ifjor synes, som om den Dyrtd, der havde foranlediget, at der var givet en Lønningsforbedring til Embedsmændene, muligen vilde

være forbi, men at Forholdene imidlertid iaar klarligen have viist sig, at være anderledes, og at det umuligen vil kunne paastaas, at der ikke iaar er lige saa fuldt som i nogetstid af de tidligere Aar, i hvilket et Dyrtdstillæg har været bevilget Embedsmændene, den samme Opfordring dertil i Dyrtheden af alle Livets Fornødenheder i Almindelighed. Det er kun en faktisk Bemærkning om, hvad der er foregaaet fra Landsthingets Side med Hensyn til Spørgsmaalet om Dyrtd eller Ikke-Dyrtd, som jeg har troet, at der kunde være nogen Anledning til at fremdrage i Anledning af, hvad den ærede Rigsdagsmand bemærkede. Hvad iøvrigt det stillede Vædringsforslag angaar, da er det, enten man kalder det deri omhandlede Lønningsstillæg Dyrtdstillæg eller midlertidig Lønningsforbedring, Noget, som jeg for mit Vedkommende ikke skal lægge den allerminste Vægt paa, og jeg skal derfor ikke have Noget imod at stemme for Forslaget som det foreligger.

Formanden: Seg veed ikke, om Finantsministeren ønsker Ordet i Anledning af det stillede Underædringsforslag.

Finantsministeren (Estrup): Seg beklager, at jeg hverken kan stadfæste eller modsiges, at disse smaa Bestillingsmænd og Kvinder ved det kgl. Theater i Virkeligheden staa paa samme Fod, i samme Forhold som Telegrafbudene, ved Siden af hvilke det ærede Medlem har villet stille dem op. Seg beklager, at jeg ikke formaar at give Thinget nogen Veiledning med Hensyn til Afgjørelsen af Spørgsmaalet.

Dresing: Seg tror ogsaa med Hensyn til Underædringsforslaget at burde udtale, at, da det har været vor Opgave saavidt muligt at holde os til det foreliggende Forslag, og da vi kun have gjort en Vædring, som forekom os nødvendig for ikke at forhindre de smaa Bestillingsmænd, her er Tale om, fra at faae den Forbedring i deres Lønning, som Folkethinget havde tilfjortet at give dem, vil jeg mene, at man burde indskrænke sig dertil og fravaare at vedtage Underædringen. Naar jeg muligen har brugt Udtrykket „Repræsentation“ skal jeg ikke urgere dette Ord; i alt Fald kunde det maaske være rigtigere, naar det forrigerees til, at saadanne Yttringer ere saadne i det andet Thing. For mig personlig, og i alt Fald for endel af mine Medforlagsstillere, staar det som en given Sag — uagtet jeg godt mindes de Prislister, som navnlig iaar